

Publicerad 2011-03-01 16:49 av Ken Cassel

En kraftigt redigerad repris ifrån arkivet

Det så hemska spöket!

Fulla i skratt så sätter vi oss alla i vagnen för att i nästa sekund bara åka rätt in i det stora gapet på spöket
Och redan efter första kurvan, så åker vi alla på en törn, för där sitter vi helt oförberedda
när det plötsligt bara dyker upp ett gäng läskiga vampyrer ifrån mörkret
ifrån alla möjliga konstiga hörn

Och rädda som vi alla bara blev, så kändes det helt plötsligt som om vi alla bara satt i sjön
för redan efter nästa kurva så hamnade vi ansikte emot ansikte
med ett stort jätta monster, så fult och grönt

Och chocken som vi fick av det gjorde så att vi alla bara började be en liten bön

Och då en av oss bara säger, med darrande röst

- Om vi inte kommer vi ut ifrån det här hemska spöket snart, så tror jag inte att vi kommer att överleva
utan bara dö

en fruktansvärd död

I samma sekund som hon säger det så kan vi se ett ljus därframme i tunneln
där resan tar sitt slut

Och när vi väl kommer ut ur tunneln, så dyker det plötsligt bara upp ett gäng soldater till våran ära
och som genast bara skjuter ett gäng skott upp i luften, i en salut

Därefter så säger en av soldaterna till oss

Gratulerar!

För ni är det första sällskapet på ett år som nu bara har lyckats hitta ut
ur detta så hemska spökhus

Grattis!

Ken Cassel

23/2-08.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten